

pelt det, at de nødvendigvis maa forsømme Hjemmet og forsømme det allervigtigste, nemlig Børneopdragelsen.

Med denne lille Forsigtighedsbemærkning fra min Side glæder jeg mig i øvrigt over at kunne tiltræde de enorme Forbedringer, som ved denne Lov ville være skete for Lærerindernes Vedkommende. Maa jeg i samme Forbindelse nævne, at jeg ogsaa anser det for rigtigt og heldigt, at der er sat et Minimum for Timelærerbetalingen. Jeg tror, at det er et Forhold, der har været i høj Grad eksploiteret til Skade for dem, der skulle udføre Arbejdet.

De to Punkter, jeg i øvrigt anser for Hovedpunkterne, det centrale i Forslaget, ere Lønningen og Anciennetetsberegningen. Hvad den første angaar, er det i alt Fald en Forbedring, selv om Lærerne ikke derved økonomisk stilles paa det Trin, paa den Højde, hvorpaa de efter min Opfattelse bør staa paa Grund af deres Stilling i Samfundet, hvor de jo have en af de allervigtigste Gerninger, og paa Grund af den Uddannelse, der i stigende Grad forlanges af dem. Ikke desto mindre er det ikke alene en meget stor Forbedring, men vel nok en saa stor Forbedring, som det paa dette Tidspunkt overhovedet er muligt at gennemføre, naar alle de Faktorer, jeg har nævnt, tages i Betragtning. Jeg kommer her til et Punkt, der blev stærkt berørt af den sidste ærede Taler, nemlig Spørgsmaalet om Lønnens Fordeling, altsaa om den skal være en direkte Forhøjelse lige stor for alle Skalaens Afdelinger, eller om den, som foreslaaet her, skal være procentvis. Jeg er ikke til daglig i det Tilfælde at være i stærk Overensstemmelse med det sidste ærede Medlem, der talte, og jeg vil ikke sige, at jeg er i fuld Overensstemmelse med ham her, men for mig staaer det dog som noget tvivlsomt, om det er rigtigt, at man har valgt den procentvise Forhøjelse. Jeg erkender, at den støder i Almindelighed ikke paa saa store Vanskeligheder set fra en ren Lønningsbetragtning, men den er i alt Fald paa det Punkt ikke i Kontakt med den anden store Lønreform, som her er forelagt. Der har der jo nemlig været en stærk Tendens til at udligne det saa vidt muligt, saaledes at alle Grader af enhver Art faa det samme, men det kan ikke nægtes, at i dette Tilfælde maa Forholdet nødvendigvis blive det, at den, der har den største Lønning nu, ogsaa faar det største Tillæg. Det er muligt, at det heller ikke lader sig gøre paa det nuværende Tidspunkt at naa til en anden Affattelse af Lovforslaget.

Det sidste ærede Medlem sagde, at de, der have affattet Lovforslaget, have gjort sig det bekvemt og nemt ved blot at sætte en Minimums- og Maksimumsgrænse og derefter lægge 25 pCt. til de forskellige Sætsler. Det er meget muligt, at dette har været den letteste Maade at ordne det paa, men jeg er i alt Fald ikke i Stand til, efter at have prøvet og vejlet forskellige Forhold, ogsaa Udkast af den Art, som have været mig tilstillede, at se, at det er saa let at komme til en anden Fremgangsmaade, som tilfredsstillende Fordringerne, thi det er i alt Fald sikkert, at hvorledes man end ændrer det, vil man ikke kunne undgaa det, som er Hovedmotivet til den Misfornøjelse, som fra enkelte Sider ytrer sig —, og det er for Resten det samme, man møder fra alle Sider, naar der er Tale om Lønningsforbedringer — nemlig at de, der finde, at de staa paa samme Standpunkt og have samme Ansvar, hvad Arbejdet angaar, mene, at de ogsaa skulle have det samme i Løn, hvorfor de føle sig til en vis Grad forurettede, naar de ikke faa det og ikke blive løftede op i samme Klasse. Det er i Virkeligheden det samme, der i dette Tilfælde gør sig gældende, skønt det her kun drejer sig om en forøget Løn. Jeg kan derfor godt forstaa, at de Lærere, navnlig ovre i Jylland, der staa paa forskellige Begyndelsesløninger, have ondt ved at forsone sig med det. Jeg har et Udkast her, som viser, at efter dette Forslag faar den Lærer, der staaar paa en Grundløn af 720 Kr., en Forhøjelse af 180, den, der staaar paa 900 Kr., 225 og den paa 1,100 Kr. 275. Dette finder nu den paagældende Lærer naturligvis bunduretfærdigt, thi derved bliver jo Afstanden gjort større imellem de forskellige Lærere, end den var tidligere. Det sidste er ikke saa absolut rigtigt — ja, absolut set er det netop rigtigt, men paa den anden Side kan det jo dog nok siges, at selv om det er et større Tilskud, den højere Klasse faar, saa bliver ikke derved den andens Stilling forringet, men den vedkommendes Opfattelse er netop den, at den bliver forringet i Forhold til den andens. Det bliver den efter min Formening ikke (Afbyrdelse). Ja, den ene faar en mindre Løn end den anden, men forringet bliver hans Stilling ikke. Det, der her var Tale om, var et Eneleerereembede, hvad der er forskellige Sætsler paa. Men det, som man særlig beklager sig over og med nogen Ret, det er dette, at den, som staaar paa det lillebittede Embede, kan komme til at